

Visa mūsų Tarybų šalis pažymi tradicinę Spaudos dieną. Prieš 47 metus, 1912 metų gegužės 5 d. išėjo bolševikinio laikraščio „Pravda“ pirmasis numeris. Kaip kovinis Komunistų partijos organas, laikraštis atskleidė carinės Rusijos buržuazinės santvarkos supuvimą, nurodė lenininį kovos už socialinį darbo liaudies išsivadavimo kelią, mokė kovoti už proletarinės revoliucijos pergalę. „Pravda“, kaip ir kiti šlovingosios Komunistų partijos laikraščiai, tapo galingu tarybinės liaudies ginklu statant socializmą, ginant socialistinės Tėvynės laisvę ir nepriklausomybę, kovojant už naujus komunizmo statybos laimėjimus.

Jau pirmojo savo numerio vedamajame straipsnyje „Pravda“ kreipėsi į skaitytoją, kviesdama kartu aiškintis gyvenimo pamokas, kartu veikti, kartu ieškoti teisybės. Nuo to laiko vis labiau plėtėsi ir stiprėjo mūsų partinės spaudos ryšiai su skaitytojais, partijos ryšiai su darbo žmonėmis.

Bolševikinėje spaudoje — naujo tipo spaudoje liaudis pamatė savo geriausią draugą ir interesų gynėją kovoje už šviesesnę ateitį.

Šiuo metu tarybinis žmogus jau neišsivaizduoja gyvenimo be laikraščio, žurnalo. Skaitydamas spaudą, jis kasdien susipažįsta su svarbiausiais partijos ir vyriausybės keliama uždaviniais šalies, respublikos, o taip pat ir rajono politiniu, visuomeniniu bei kultūriniu gyvenimu, tarybinio mokslo, technikos, literatūros ir meno pasiekimais, su tarybinės liaudies didvyriška kova už komunistinės visuomenės sukūrimą mūsų šalyje.

Kokį populiarumą šalyje įgijo mūsų spauda, liudija jau tai, kad vien tik vienkartinis laikraščio tiražas siekia apie 60 milijonų egzempliorių. Iš kiekvieno 1.000 mūsų respublikos gyventojų 606 perka arba prenumeruoja laikraštį, žurnalą. Mūsų spauda virto tikrai masine. Vien tik „Tiesos“ laikraščio tiražas šių metų pradžioje siekė 225 tūkstančius egzempliorių. Per pastaruosius keletą

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

Nr. 37 (1020)

Anykščiai, 1959 m. gegužės mėn. 6 d. Kaina 15 kap.

TARYBINĖ SPAUDA — GERIAUSIAS DARBO ŽMONIŲ DRAUGAS

metų „Komjaunimo tiesos“ laikraščio tiražas nuo 35 tūkstančių išaugo iki 80 tūkstančių egzempliorių. „Valsčių laikraščio“ tiražas palyginti su praėjusiais metais padidėjo 20-čia tūkstančių. „Tarybinės moters“ žurnalas turi 150 tūkstančių skaitytojų. Ukmergės, Telšių, Kauno, Raseinių, Kėdainių ir kitų rajonų laikraščiai išsina 4.000—5.000 egzempliorių tiražu.

Spausdintas žodis dabar skaitomas visuose respublikos kampeliuose. Mūsų spaudoje keliama klausimai yra kiekvienam labai artimi. Kam neįdomu mūsų šalies vystymosi perspektyvos, kurias nubrėžė partijos XXI suvažiavimas, kova už sėkmingą septynmečio plano įgyvendinimą! Kiekvieno žurnalisto, kiekvienos redakcijos svarbiausias uždavinys dabar — giliau, įdomiau parodyti skaitytojui partijos XXI suvažiavimo iškeltų uždavinių didingumą ir reikšmę, ryškiau atspindėti mūsų liaudies — komunizmo statytojos didvyrišką darbą.

Daugelis laikraščių redakcijų teisingai suprato, kokią didelį politinį darbą šiuo metu turi atlikti spauda. Alytaus, Zarasų, Šeduvos, Šiaulių, Kauno ir kitų rajonų laikraščiai jau pateikė skaitytojui nemažą įdomios medžiagos, propaguojančios partijos XXI suvažiavimo nutarimus, kviečiančios rajonų darbo žmones į kovą už septynmečio uždavinių įvykdymą.

TSKP Centro Komiteto neseniai paskelbtame nutarime „Apie politinio-masiniio darbo Stalino srities darbo žmonių tarpe būklę ir priemones jam pagerinti“ nurodoma, kad būtina pakelti mūsų spaudos vaidmenį komunistiškai auklėjant darbo žmones. Laikraščiai turi plačiai įtraukti į dalyvavimą spaudoje neredakcinį aktyvą, daugiau spausdinti darbo žmonių laiškus.

Kartu su tuo reikia pagerinti ir spaudos platinimo darbą. Mūsų respublikos kolūkiuose yra dar šeimų, kuriuos neprenumeruoja ir neskaity jokie laikraščio, žurnalo. Daugiausia tai pasitaiko Švenčionių, Trakų, Nemenčinės, Eišiškių, Dūksto ir kituose rajonuose. Partinių organizacijų uždavinys — pasiekti, kad kiekviena darbininko, tarnautojo, kolūkiečio šeima prenumeruotų ir skaitytų laikraštį.

Visa mūsų spauda turi stiprinti savo, kaip kolektyvinio propagandisto, agitatoriaus ir organizatoriaus vaidmenį tarybinės liaudies kovoje už Komunistų partijos iškeltų uždavinių įgyvendinimą, už TSKP XXI suvažiavimo priimtos didingos komunizmo statybos programos įgyvendinimą.

J. KUOLELIS

ASTRACHANĖS SRITIS. Privolžsko rajono kolūkio „Putį k komunizmu“ daržininkai daržovių daigynus apšėjo 8 dienomis anksčiau, negu praeitais metais.

Nuotraukoje (priešakiname plane): „Putį k komunizmu“ kolūkio brigadininkas G. Vallajevs ir grandininkas M. Suchaberdijevs sodina ankstyvųjų kopūstų daigus šiltadaržiuose.

Kovingas pagalbininkas

Mūsų kolūkio sienlaikraštis „Ažuolietis“ pirmą kartą pasirodė ne taip seniai, prieš pusmetį. Valdybos posėdyje buvo sudaryta trijų žmonių redakcinė kolegija, į kurios sudėtį įėjo mokytoja Šereikienė, valdybos narys Juozas Baniūnas ir aš.

Pirmiausiai mes konkrečiai apsvairstėme, koks turi būti sienlaikraštis, kokią medžiagą jame talpinsime. Sienlaikraščio plotas nedidelis, todėl

labai svarbu, kad talpinami straipsneliai būtų kuo trumpesni. Ir nutarėme, kad sienlaikraštyje būtų talpinama daugiausiai satyrinė medžiaga, pailiustruota taiklomis karikatūromis. Tegul jų bus viename numeryje nedaug, tik 3—4, bet už tai toks laikraštis bus kovingas, padės valdybai šalinti trūkumus.

Kiekvienoje brigadoje mes turime savo korespondentus, kurie informuoja redkolegiją

ŽINAI ŽODI — RASI KELIĄ

(Rašo buvęs pogrindininkas — TSKP narys Juozas Griekštas)

Kas dieną į kolūkius, įstai-gas ir įmones, į miestus atėina tūkstančiai egzempliorių įvairiausių laikraščių, žurnalų ir kitų periodinių leidinių. Juos išnešioja laiškininkai, juos laisvai skaito kolūkiečiai, darbininkai, tarnautojai. Bet retas pagalvoja, kokiais keliais darbo žmogų pasiekdavo šių leidinių pirmakiai — pažangios proklamacijos, atsišaukimai, pogrindiniai laikraščiai, kurie nešė komunistinės tiesos žodį masėms, žadino jas kovai prieš buržuazinę santvarką.

Cia ir duosiu keletą epizodų iš pogrindinės spaudos platinimo.

* * *

Tuo metu gyvenau Užvenčio mieste, penkiasdešimt kilometrų nuo Šiaulių. Dirbau pogrindinį darbą.

Vieną rudens vakarą mudu su drauge išsirušėme į Šiaulius parsinešti pažangios spaudos. Buvo lietingi orai, ir kelyje telkšojo balos. Teko eiti per miškus, kur kelias buvo dar blogesnis.

Į Šiaulius išingsniauome švintant. Privačioje turgaus arbatinėje turėjome susitikti su pogrindinės partinės organizacijos sekretoriumi Jonu Pajuodžiu, kuris vadinosi slapyvardžiu „Jonas iš Eglėlynės“. Su juo buvo pažįstama kelionės draugė. Teko laukti ligi pavakario. Iš jo gavome spaudą. Tai buvo atsišaukimai ir pogrindinės „Tiesos“ numeriai. Juos paslėpėme kuo giliausiai po drabužiais ir temstant išėjome atgal. Vėl visą naktį teko keliauti. Bet koks buvo daugelio žmonių džiaugsmas, kai jie gavo naujus atsišaukimus ir laikraščius, kurie pasakojo gyvą tiesą apie buržuazinę santvarką, apie Tarybų Sąjungą, statančią naują gyvenimą!

Nė visada slaptąją literatūrą į Užventį galima buvo įnešti. Tekdavo ją slėpti už miesto. Viena tokių slaptų

vietų buvo Raudonės kapinės prie Saukėnų. Jose po antkapiu padėdavau atsišaukimus ir laikraščius. Su draugais buvo susitartas toks pranešimo būdas: kokios nors merginos — Magdutės ar Steputės — vardu parašydavau jiems atvirukus su sveikinimais ir linkėjimais. Gavę juos, draugai žinodavo, kad sutaiktoje vietoje yra nauja spauda, ir naktį jie nueidavo ją pasiimti. Kad bloga akis nesektų, kartą draugas Stepas Juozapavičius ėjo į kapines per didžiulį lietų ir perkūniją. Sako, labai nejauku buvo. Na, bet niekas nebauso, kai žinai, kad gerą darbą atlieki.

Arba prisimena toksai atsitikimas. Fašistinio seimo rinkimų išvakarėse tuo metu dirbęs Telšių komunistų pogrindyje M. Gedvilas išleido proklamaciją-atšaukimą. Sužinojau, kad jį turi Pranas Simonavičius, gyvenantis Petraičiuose prie Biržų. Ten pasiunčiau kalvį Stepą Ališauską. Nuvažiavęs dviračiu, šeimininko namuose jis nerado. Namiškiai pasakė, kad Simonavičius taiso kelią. Bet Ališauskas jo nepažįsta. Tai jo žmona nupasakojo žymes: nauji ratai, raudonai dažyti. Kalvis nuvažiuoja ant kelio, pasako Simonavičiui parolį. Viskas tvarkoje, ir tasai nuvažiuoja namo atvežti spaudos, o kalvis pasilieka kelio taisyti. Besidarbaujant, žiūri — Užvenčio degtinės monopolistas Venckus atvažiuoja. Pasisveikina ir, žinoma, tasai labai nustemba, kad čionai kelią taiso užventiškis. Ką gi — teko tik pamirkti ir nieko nepasakyti. Na, o paskui buvo jaudinimosi, kad jo neįtarytų ir nepraneštų policijai. Bet viskas išėjo į gerą.

Platinant spaudą, visko buvo. Bet geras žodis pasiekdavo mases, ir jis padėjo Lietuvos darbo žmonėms rasti kelią į naują gyvenimą.

rūpinasi gyvulių sveikatinimu.

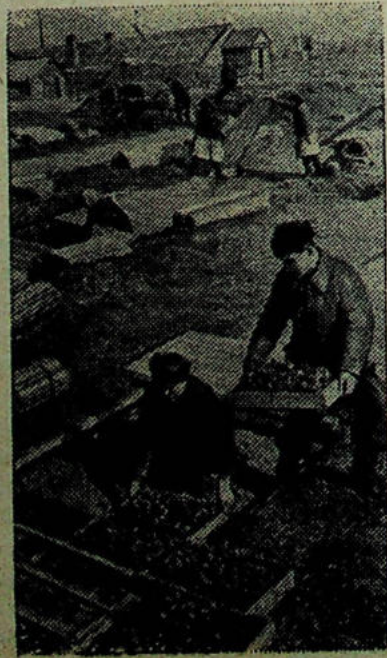
Dabar Steponėnas dirba be priekaištų.

Arba štai Laima Pruncukė. Ji dirbo atžagaria ranka kolūkyje, dažnai važinėjo į Kauną. Žlūrėk, praeis klek laiko, ir stovi paplentė ranką iškelusi. O kai pasirodė taikli karikatūra ir satyrinė dainelė, Laimos jau nebesutiksi paplentėj.

Rūpinasi sienlaikraščio kovingumu kolūkio valdyba. Kiekvienas aktualesnis straipsnelis, karikatūra apsvairstoma posėdyje, ne vienam tinginiui buvo nurašyti darbadieniai. Ir džiugu, kad tokių priemonių reikia griebtis kaskart rečiau.

Mes, redkolegijos nariai, padarysime viską, kad „Ažuolietis“ ir toliau liktų kovingas organizatorius ir valdybos pagalbininkas vykdant septynmečio uždavinius.

Ald. CECENAITE
„Ažuolo“ kolūkio agronomė,
sienlaikraščio redaktorė

PIRMOSIOS SEPTYNMEČIO GEGUŽĖS ŠVENTĖ

Gegužės 1-sios rytas išaušo tikrai pavasariškai giedras ir šiltas. Aukštinuose saulės spinduliuose miesto gatvės ir sodai atrodė dar nuostabiau. Visur — ir gatvėse, ir prie namų šventiška, džiugi nuotaika. Žmonės būreliais ir pavieniui, su geltonplaukiais vaikučiais mamytės iš visų pusių traukia į miesto centrą — Baranausko aikštę, kur vyks taip visų laukiama demonstracija. Vieni jų nori pasišiurėti, kiti dega norą ir patys būti demonstracijos dalyviais. Iš „Spartako“, „Anykščių vyno“ fabriko, iš įstaigų, mokyklų ir įmonių kiemų į gatves išsilies darbininkų, tarnautojų, moksleivių kolonos. Nuo Svėdasų ir Skiemonių, nuo Burbiškio ir Andrioniškio vieškeliais skuba sunkvežimiai, motociklistai, dviratininkai. Visi į Anykščius, į šventinę demonstraciją.

Vienulišką valandą A. Baranausko aikštė pilnutėlė. Ne visus ji pajėgė sutalpinti. Žiūrovai užtvindė ir Biliūno, Vilniaus, Ubagevičiaus ir kitų aplinkinių gatvių šaligatvius. Kitiems gi teko pasitenkinti vaizdu iš namų langų ir prieangių.

Prasideda iškilmingas Gegužės 1-sios mitingas, kurį atidaro rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas drg. K. Zilonas. Partijos rajono komiteto ir vykdomojo komiteto vardu rajono darbo žmonės su visaliaudine švente sveikina rajono DZDT vykdomojo komiteto pirmininką drg. A. Ramanauską. Jis kalba apie tuos laimėjimus, kuriuos nuo praėjusios gegužės pasiekė rajono darbininkai, žemdirbiai, kultūros ir liaudies švietimo darbuotojai ir linki jiems dar didesnių ir puikesnių laimėjimų vykdant septynmečio planą.

Po trumpos sveikinimo kalbos prasideda darbo žmonių demonstracija. Garbė pradėti šventinę demonstraciją teko patiems mažiausiems — vietos mokyklų spalukams. Baltutėlėmis liemenėmis, su kaspinėliais plaukuose žengia berniukai ir mergaitės. Jų rankose laukų ir miškų gėlių puokštės, raudonos vėliavėlės, o veiduose vaikiškai nerūpestinga, šventiška šypseną, džiaugsmas. Jie mokosi, džiaugiasi laiminga vaikyste

ir todėl su dėkingumu taria iš tyros vaikiškos širdies plaukiančius žodžius: „Ačiū Partijai už laimingą, šviesią ir linksmą vaikystę“.

Pro tribūną žengia moksleiviškomis uniformomis pasipuošusi vyresniųjų klasių moksleivių kolona. Virš kolonos plevėsuoja šūkliai: „Mokyklis taip, kaip mokėsi Leninai“. „Mūsų mokslas Tau, Tėvyne“ ir t. t.

Žiūrovai karštai sveikina sportininkus, drąsiu žingsniu žengiančią sportininkų koloną. Jos čia pat, aikštėje, atlieka keletą gražių gimnastikos pratimų. Atlikdama „lakšutės“ pratimą, laikydamas raudoną vėliavą ant motociklo, pravažiuoja jaunoji gimnastė, penktos klasės mokinė Klincevičiūtė.

Moksleivius pakeičia pensininkai. Jų baltos kaip obels žiedai galvos, raukšlių išvargoti veidai pasakoja, kad jie praityje nešė sunkią vargą našta, kentė buočių ir ponų išnaudojimą, svajojo apie šviesią ateitį, apie anūkių laimę ir kovojo už ją. Jie džiaugiasi savo vaikų ir anūkių laimingų gyvenimų, džiaugiasi ir tuo, kad senatvėje jie pilnai aprūpinti ir giliai dėkingi už visa tai tarybinei santvarkai, šlovingajai Komunistų partijai.

Sauniais laimėjimais Gegužės Pirmosios šventę pasitiko mūsų rajono prekybininkai. Apie tai jie ir raportuoja šventinėje demonstracijoje. Pagerėjo rajono darbo žmo-

nių aptarnavimas prekėmis, žymiai geriau dirba visuomeninio maitinimo įstaigos. Darbo žmonių patogumui Anykščiuose jau veikia kulinarijos konditerijos gaminių cechais, kuris švenčių išvakarėse išleido daug puikių gaminių šventiniam stalui.

Pilna ryžto ir kūrybinės ugnelės dirbti dar geriau, dar našiau į demonstraciją atėjo ir gausi „Anykščių vyno“ fabriko darbininkų ir tarnautojų kolona. Šių metų 4 mėnesių planą įmonės kolektyvas ne tik įvykdė, bet ir viršijo.

Virš demonstrantų galvų, virš namų aukštai pakyla į padangę baltų balandžių pulkas. Taika! Sis žodis skamba visur. Už jį pasiryžę kovoti ir kovos visi dorieji pasaulio žmonės, o tuo labiau mūsų tarybinė liaudis.

Koloną keičia kolona. Banguoja vėliavų, transparentų, lozungų, portretų jūra. Skamba dainos, muzika, aidi juokas. Ir kaip nedainuoti, kaip nesidžiaugti, jei džiaugsmas ir laimė netelpa krūtinėje, jei taip gražu ir puiku gyventi, jei naujasis septynmetis žada naują laimę, naujus darbus, naujus laimėjimus.

Gausi „Spartako“ darbininkų kolona raportuoja Gegužiniui apie 4 šių metų mėnesių planą įvykdymą pirma laiko, vietinio ūkio valdybos ir statybos-remonto kontoros darbininkai — apie planų viršijimą.

Pro tribūną pravažiuoja didžiulis pulkas įvairiausių

markių motociklų. Už jų vairų galima pamatyti ir tarnautojų, ir darbininkų, ir kolūkiečių, ir vidurinės mokyklos abiturientų. Mūsų dienomis kiekvienas iš savo uždario gali nusipirkti ne tik žvilgančią „Javą“, bet ir gražų, kuklų „Moskvičių“. Tai rodo pats gyvenimas. Vien tik iš „Lenino kelių“ ir „Zalgirio“ kolūkių demonstracijoje dalyvaavo daugiau kaip 27 kolūkiečiai su nuosavais motociklais.

Į aikštę pasuka žalumynais ir lozungais pasipuošusių mašinų kolona. Važiuoja „Lenino keliu“, „Pergalės“, „Zalgirio“ kolūkiečiai. Jie šiandien gali linksmi ir ramiai švesti šventes. Pirmųjų septynmečio metų grūdinių kultūrų sėja baigta. Saunieji kolūkiečiai žemdirbiai tvirtai pasiryžę kovoti už septynmečio plano įvykdymą per 4—5 metus. Apie tai kalba ir jų šūkis: „Septynmečio pabaigtuvių vainiką iškelsime per penkerius metus!“

Demonstracija baigėsi, bet džiugi, jaudinanti šventė dar tik prasidėjo. Sportinės varžybos, jaunimo pasilinksminimai, iškylos — štai kur anykštėnai leido šventes. Prie šventinių stalų darbo žmonės, atvažiuavę svečiai dalinosi išpūdžiais, kūrė planus ateities. Pirmasis septynmečio Gegužis prasidėjo, didžioji kova už septynmetį tęsiasi.

Z. MIKSYS

Paminėjo Gegužės 1-ją

Svėdasų vidurinės mokyklos salėje įvyko tarptautinės darbo žmonių šventės — Gegužės Pirmosios minėjimas. Pranešimą apie šią įžymiąją pasaulio dirbančiųjų šventę skaltė mokytojas Antanas Strolia.

Po pranešimo buvo įteiktos dovanos I-IV klasių knygos švaros savaltės nugalėtojams, o IX klasės saviveiklininkai suvaldino „Vandens želį“.

A. PABERZIS

* * *

Su pakilia nuotaika balandžio 30 d. „Aušros“ kolūkiečiai žemdirbiai susirinko į kultūros namus pažymėti pavasario šventės — Gegužės Pirmosios. „Aušros“ kolūkiečiai komjaunimo organizacijos sekretorius drg. G. Velutis susirinkusiems papasakojo apie tai, su koku džiaugsmu šią šventę sutinka socialistinių šalių darbo žmonės.

Aulių septynmetės mokyklos moksleiviai atliko įdomią programą.

P. ALAUSAS

* * *

Linksmą Gegužės švenčių išvakarėse buvo Trumbatiškio kultūros namuose. Susirinkusiems aplinkinių kolūkių žemdirbiams pješę „Burtininkės išdaigos“ suvaldino Gečionių septynmetės mokyklos moksleiviai. Jaunimas po to ilgai šoko ir linksminosi.

T. ALGERTAS

SĖKMINGAI ĮVYKDYTI SOCIALISTINIUS ĮSIPAREIGOJIMUS!

(Rajono žemės ūkio darbuotojų pasitarime)

* Šių metų balandžio mėn. 28 d. Anykščių kultūros namų salėje įvyko kolūkių pirmininkų, fermų vedėjų, žemės ūkio specialistų, laukininkystės brigadininkų pasitarimas. Pasitarimas apsvaistė nesenai įvykusio LKP CK plenumo medžiagą bei numatė kelių ir priemonių sėkmingesniai socialistinių įsipareigojimų įvykdymui. Pranešimą apie darbo rezultatus I-tame ketvirtyje didinant žemės ūkio produktų gamybą skaitė LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius drg. Lukoševičius. Žemiau spausdiname pasitarimo dalyvių pasisakymus.

Gamybą koncentruoti fermose

(Iš „Anykščių šilėlio“ kolūkiečių pirmininko drg. Pr. Juodvalkio pasisakymo)

Man atrodo, kad norint įvykdyti septynmečio pirmųjų metų socialistinius įsipareigojimus, norint padidinti mėsos ir pieno produktų gamybą, reikia visus tos gamybos rešursus, visas galimybes labiau koncentruoti ne pas kolūkiečius, o visuomeniniame ūkyje, t. y. fermose ir brigadose. Šiuo metu daugumas kolūkių sudaro kontraktacijos sutartis, pagal kurias kolūkiečiai augina bekonus ir veršėlius kolūkiui. Dabartinėmis sąlygomis tai, žinoma, kai kuriems kolūkiams ir naudinga. Bet juk tai didina kiaulienos produktų savikainą ir pačiam kolūkiui visai nepigiai atsieina. Jau dabar vertėtų pagalvoti apie tai ir numatyti keliu, kaip prieiti grynai prie visuomeninės gamybos. „Anykščių šilėlio“ kolūkyje

šiuo klausimu jau šis tas padaryta ir daroma. Sutarčių su kolūkiečiais dėl paršelių auginimo mes jau nebedarome, o kiaulių ferma nuo to nė kiek nesumažėjo, o vis didėja. Ir kiaulienos gamybos planą sėkmingai vykdome.

Didinant pieno gamybą, kaip pažymėjo nesenai įvykęs LKP CK plenumas, labai svarbu išsaugoti visą turimą prieauglį ir gerinti karvių bandą. Šiuo metu mūsų kolūkis turi 60 telyčių, kurias jau dabar galima sukergti. Tai mums padės žymiai padidinti karvių skaičių, o tuo pačiu ir pieno gamybą. Vasaros metu mūsų ferma padidės iki 140 melžiamų karvių. Tokiu būdu jau pirmaisiais septynmečio metais galime turėti 13 karvių 100 ha dirbamos žemės.

Avininkystei — platesnį kelią

(Iš Anykščių tarprajoninės dirbtinio apskėlinimo stoties direktoriaus drg. G. Serepkiénės pasisakymo)

Jei mėsos ir pieno produktų gamyboje Anykščių rajono kolūkiai per paskutiniuosius metus pasiekė tikrai puikių rezultatų, tai, kalbant apie avininkystės ir paukštinkystės išvystymą, sudaro visiškai priešingas vaizdas. Retas kolūkiečių pirmininkas gali pasigirti gerai sutvarkyta avių ferma, o dar rečiau gausiomis pajamomis iš avininkystės. Negalima sakyti, kad pas mus nėra geros veislės avinių, aviųčių. Jų tikrai yra. Tik avių fermų vys-

tymu pas mus nesirūpinama. Įsigyti iš „Veislininko“ kontoros avinai kolūkiuose laikomi po 5—6 metus, bandoje susidaro giminingas veisimas, kas duoda blogą prieauglį ir dar blogesnę veislę. O to juk galima lengvai išvengti. Reikia tik organizuoti tarpkolūkinį apskėtimą reproduktoriais. Kaip parodė kitų respublikos rajonų kolūkių praktika, taip dirbant avių fermos sparčiai plečiasi ir iš jų gaunamos didžiulės pajamos.

Šiaudiniai nameliai reikalingi

(Iš „Bolševiko“ kolūkiečių pirmininko drg. J. Geleževičiaus pasisakymo)

Smarkiai augant kiaulių skaičiui kolūkiuose, ne vienas pirmininkas susiduria su rimtu gamybos stabdžiu — dideliu patalpų trūkumu. Tiesa, stipresniųjų kolūkių šis klausimas jau nebejudina. Bet ką daryti tokiu atveju silpnėsiems ir ypatingai atsiliekančioms? Man atrodo, būtina visiems kolūkiečiams pasekti Panevėžio rajono Lietuvos KP VI suvažiavimo vardo kolūkiečių pavyzdžiu. Šis kolūkis pirmas respublikoje pradėjo statyti šiaudinius na-

melius kiaulėms laikyti. Nameliai daromi kilnojami, kad būtų galima pervežti iš vienos vietos į kitą. Tokiu būdu viena kiaulininkė gali pašerti 120 ir daugiau kiaulių.

Nors kai kas iš kolūkių vadovų ir abejoja šiaudinių namelių naudingumu, bet aš įsitikinęs, kad jie yra tikrai labai naudingi. Pirmiausia jie kainuoja vos 600 rublių, antra, žymiai palengvės kiaulių šėrėjų darbas ir, kas svarbiausia, sumažės kiaulienos savikaina.

Vakaras kolūkiečiams

Virš „Bolševiko“ kolūkiečių laukų nusidriekė balzanas rūkas. Keliats ir takeliais linksmi po darbo kolūkiečiai traukė į Blikūnų septynmetėje mokykloje ruošiamą vakarą. Salė buvo pilnutėlė žmonių. Visi patenkinti žiūrėjo įscenizuotą pasaką „Zukis Pulkis“, kurią paruošė septynmetės mokyklos pionieriai ir moksleiviai, vadovaujami mokytojos Baltakytės. Taip pat jie parodė kolūkiečiams valdėlį „Mullo burbulas“ ir padainavo keletą dainelių. Po programos vyko pasilinksminimas. Ilgal skambėjo muzika ir juokas.

B. Bulotas

Partijos GYVENIMAS

Mokslo metai partinio švietimo sistemoje eina į pabaigą. Sėkmingas marksizmo-leninizmo teorijos nagrinėjimas mokslo metų eigoje padėjo pirmiems partiniams organizacijoms gerinti darbą, kovoti už socialistinių įsipareigojimų įvykdymą.

Šiame partinio švietimo sistemoje mokosi 653 klausytojai. „Už taiką“ kolūkyje organizuotoje politmokykloje mokslo metų pradžioje buvo 14 klausytojų. Propagandistas drg. Kulbokas įdomiai dėstė medžiagą, teorinius teiginius paremdavo vietiniais faktais, plačiai naudojo vaizdines priemones. Todėl kolūkiečiai labai domisi pamokomis. Tą rodo ir tas faktas, kad mokslo metų eigoje dar 5 kolūkiečiai įstojo į mokyklą.

Reikia pasakyti, kad ypatingai didelį klausytojų susidomėjimą sukėlė TSKP XXI suvažiavimo dokumentų studijavimas. Ten, kur partinės organizacijos, propagandistai rim-

tai žiūrėjo į politinį darbuotojų mokymą, mokslo metai iš esmės jau užbaigti.

Neblogai užsiėmimus organizavo „Paryžiaus Komunos“ kolūkio TSKP istorijai nagrinėti ratelio propagandistas drg. Kostinienė. Dėstydamą užsiėmimo, skirtą TSKP XXI suvažiavimo me-

vičiene. Čia jau praveistas baigiamasis ratelio užsiėmimas. Ratelio klausytojai pilnai išnagrinėjo TSKP XXI suvažiavimo medžiagą. Visi klausytojai pageidavo, kad ir kitais metais būtų tęsiamas mokslas.

Tačiau ne visi dirbo garbingą propagandisto darbą su meile. Vyno fabriko einašios politikos ratelio propagandistas drg. Šmatavičius nereguliariai pravedinėja užsiėmimus. Todėl ir patys klausytojai pradėjo nebesi-

muose reikia kruopščiai apibendrinti išeitą medžiagą, patikrinti, kokią naudą kiekvienam klausytojui davė mokymasis, pasitarti su klausytojais, kaip organizuoti mokymąsi kitais mokslo metais.

Teisingai daro tos partinės organizacijos, kurios, svarstydamos susirinkimuose TSKP CK nutarimą „Dėl masinio politinio darbo Stalino srities darbo žmonių tarpe būklės ir priemonių jam pagerinti“, plačiai nagrinėja darbuotojų politinio mokymosi klausimus. Stai „Skiemonių“ kolūkio partinė organizacija atidarė nuolat veikian-
 kiantį agitpunktą, o prie jo organizavo agitatorių mokyklą. Čia ir vasaros laikotarpiu reguliariai bus organizuojamos paskaitos ir pranešimai. Apie panašias agitatorių mokyklas turėtų pagalvoti visos partinės organizacijos.

A. Utkus
LKP rajono komiteto
politinio švietimo kabineto
vedėjas

Sėkmingai užbaigti partinio švietimo mokslo metus

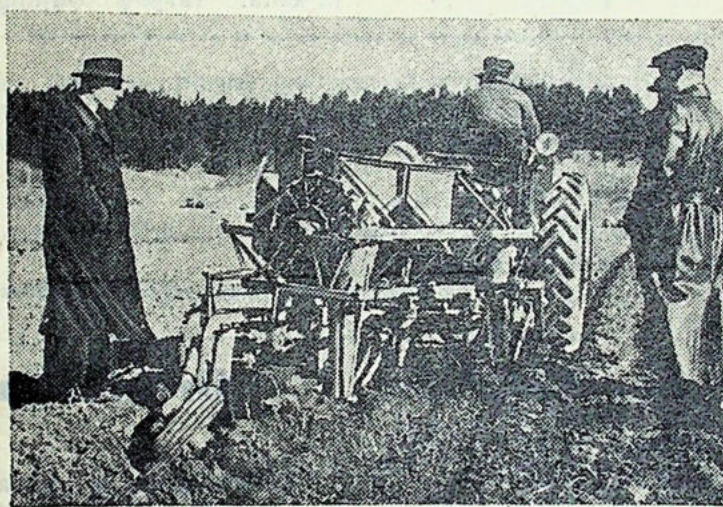
džiagai nagrinėti, temą „Taisius ekonomikos vystymasis ir kova už tarybinės liaudies gerovės kėlimą — pagrindinė septynmečio plano kryptis“, drg. Kostinienė plačiai nušvietė padėtį kolūkyje, apylinkėje, rajone. Šiame užsiėmime klausytojai nurodė, kad nepatenkinamai dirba kultūrinės įstaigos. Po to kolūkio partinė organizacija organizavo kultūrinių įstaigų darbuotojų ataskaitinę konferenciją.

Gerai užsiėmimus pravedavo ligoninėje organizuoto TSKP istorijai nagrinėti ratelio propagandistė drg. Rinke-

rinkti į užsiėmimus. Raikop-sajungos partinė organizacija turi pareikalauti, kad drg. Šmatavičius vykdytų partinius įpareigojimus.

Negeriau dirbo ir drg. Novikas, kuriam buvo pavesta vadovauti seminarui konkrečiai žemės ūkio ekonomikai nagrinėti „Zalgirio“ kolūkyje. Čia taip pat nereguliariai pravedami užsiėmimai.

Baigiamuosiuose užsiėmi-

Puošiame gimtąjį kolūki

„Paryžiaus Komunos“ kolūkio žemdirbiai pradėjo tvarkyti kolūkio centro aplinką. Prie kontoros įrengti gėlių darželiai, kuriuose greitai sužaliuos lietuvių nacionalinė gėlė rūta. Gyvenvietė apšodinta įvairiais medeliais. Aktyviai šiame darbe dalyvavo kolūkiečiai D. Tamulevičiūtė, Kadžiulytė, V. Morkūnas, bibliotekos vedėja V. Pilkienė.

Praeisis metai, kiti, ir pirmąjį septynmečio pavasarį darbščiomis kolūkiečių rankomis pasodinti medeliai papuoš mūsų kolūki, duos malonų pavėsį.

J. PACINSKAITE

Pastaruoju metu Lietuvos TSR Mokslų akademijos Žemės ūkio mechanizacijos ir elektrifikacijos mokslinio tyrimo instituto mokslininkai sukūrė eilę naujų dirvos purenimo bei derliaus nuėmimo mašinų. Jie sukonstruavo našią llinų džiovintimo mašiną, ventiliatorių štenulį džiovinti, pneumatinių konvejerių pašarams paduoti. Minėtos mašinos jau naudojamos žemės ūkyje.

Šiuo metu institute išbandomos naujos mašinos. Laboratorijos vedėjas inžinierius V. Jonellūnas sukonstruavo naują patobulintą bulvių sodinimo mašiną. Ji vienu metu užarla mėšlą ir sodina bulves bet kokiam reikiamame lengvos dirvos gilyje. Per 8 valandas šia mašina galima pasodinti bulves nemažiau kaip 3 hektarų plote.

Nuotraukoje: naujoji bulvių sodinimo mašina instituto bandomajame lauke. Kairėje — mašinos sukūrėjas V. Jonellūnas. (M. Ogajaus (ELTOS) nuotr.)

Mūsų medžiagos pėdsakai

„Veršeliui — peilis, kolūkiui — nuostolis“

Tokiu pavadinimu straipsnelyje, išspausdintame „Kolektyvinio darbo“ Nr. 26 (1009), buvo rašoma, kad J. Biliūno vardo kolūkyje iš kolūkiečių nesuperkami geresnės veislės veršeliai visuomeni-

nei bandai papildyti.

Ramaškonų DZDT pirminkas praneša, kad šis klausimas apsvarstytas kolūkio valdybos posėdyje. Nutarta produktivių karvių veršelius nupirkti.

Pasikalbėjimai apie komunizmą

Kodėl paskirstyme neturi būti lygiavos?

Neseniai viename rajono propagandistų seminare kilo ginčas: kodėl pas mus darbo žmonės gauna nevienodą darbo užmokestį? Plieno lydytojas gauna daugiau už pagalbinių darbininką, o saskaitininkas — mažiau, negu mokytojas, agronomas. Kodėl? Juk kiekvieno jų darbas reikalingas visuomenei. Kur gi čia lygybė?

Pradiniame tarybinės visuomenės vystymosi laikotarpyje buvo paskleista nuomonė, kad esant socializmui maistas, drabužis, avalynė bus paskirstomi po lygį visiems visuomenės nariams.

Dar ir dabar kai kurie taip mano. Tai — klaidinga nuomonė apie socializmą. TSKP XXI suvažiavime buvo pažymėta, kad pirmaisiais metais po revoliucijos, „karinio komunizmo“ laikotarpiu buvo lygus paskirstymas visiems. Tarybų valstybėje buvo priversta imtis šios priemonės todėl, kad šalyje trūko maisto produktų ir pramonės prekių. Tačiau tai buvo laikinas reiškinys.

Aplamai lyglava paskirstyme nesuderinama su socializmu. Jeigu darbininkai, kolūkiečiai, inžinieriai, tarnautojai gautų vienodą darbo už-

mokestį nepriklausomai nuo to, kaip jie dirba, mūsų liaudies ūkis negalėtų sėkmingai vystytis. Marksizmo-leninizmo klasikai įtikinamai įrodė teoriškai, o socializmo statybos Tarybų Sąjungoje ir kitose socializmo šalyse patvirtino tai praktiškai.

Marksizmas-leninizmas moko, kad lygybė — tai, visų pirma, vienodos visuomenės narių teisės į gamybos priemones — gamyklas, fabrikus, žemę, mašinas. Pas mus visa tai — visuomeninė nuosavybė, kuri visiškai priklauso liaudžiai. Šiuo atveju plieno lydintojas, mokytojas, agrono-

mas, kolūkietis yra lygiatei-sial gamyklų, šachtų, geležinkelio šeimininkai. Jiems socializmas iš tikrųjų suteikė politinį ir ekonominį lygiatei-siskumą. Tačiau darbas dar netapo kiekvieno žmogaus gyvybiniu poreikiu, o visuomenė nepasiekė tokio materialinių gėrybių gamybos lygio, kad jas galima būtų paskirstyti pagal poreikius. Todėl pagrindinis kiekvieno žmogaus darbo visuomenės labui akstinas yra materialinis suinteresuotumas. V. Leninas mokė: kurkime socializmą „ne betarpiškai remdamiesi entuziazmu, o su didžiosios revoliucijos sukeltu entuziazmo pagalba, remdamiesi asmeniniu interesu, remdamiesi

asmeniniu suinteresuotumu, remdamiesi ūkiniu apskaičiavimu... kitaip jūs prie komunizmo neprieisite...“ (Raštai, 33 t., 36 psl.).

Toks asmeninis suinteresuotumas ir gimsta vykdam socializmo principą „iš kiekvieno — pagal jo sugebėjimus, kiekvienam — pagal jo darbą“. Jis reiškia, kad, pirma, darbas yra pareiga. Tas, kas gali dirbti ir nėra invalidas, vaikas ar panašiai, bet nedirba, tas neturi teisės gauti produktus iš visuomenės. Antra, pats darbas įvertinamas ir apmokamas priklausomai nuo jo visuomeninės reikšmės, nuo jo kokybės ir

(Nukelta į 4 psl.).

ATEISTŲ PASITARIMAS

Slomis dienomis LKP rajono komiteto politinio švietimo kabinete įvyko LTSR Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos Anykščių skyriaus gamtos-ateistinės sekcijos narių pasitarimas. Jame buvo apsvarstytas mokslinės-ateistinės propagandos pagerinimo rajone klausimas. Pranešimą skaitė sekcijos pirminkas drg. Dulevičius. Pasitarime kalbėjo Svėdasų vidurinės mokyklos mokytoja drg. Vilytė, Skiemonių kalmo lektorijų grupės pirminkas drg. Dily ir kiti. Pasitarimo dalyviai numatė konkrečias priemones mokslinei-ateistinei propagandai pagerinti.

A. Biltėnas

Gamtininkai dirba

Šiame Svėdasų vidurinės mokyklos jaunieji gamtininkai anksčiau pradėjo pavasario darbus. Jau žiemą kiekvienas iš mūsų žinojo, kokius augalus per vasarą auginsime, susipažino su pasirinktojo auginto augalo agrotechnika.

Dabar mūsų mokyklos bandomajame sklype sukasamos lysvės, sėjami kal kurie augalai. Mes stengiamės auginti tokias kultūras, kurios auginamos aplinkiniuose kolūkiuose, kad būtų galima su kolūkiečiais pasidalinti patirtimi. Taip pat šimet gavome daug naujų augalų sėklų iš Vilniaus Valstybinio V. Kapsuko vardo universiteto Botanikos sodų. Esame užplanavę žymiai padidinti gėlynų plotą. Tegu visi gėrėsis mokykla, skėstančia gėlėmis. Taip pat auginsime citrusinį augalą — sedoniją.

Stebėdami augalų vystymąsi, jaunieji gamtininkai sistemingai užrašys pastabas tam reikalui slirtime sąsiuvinyje.

Daug darbų dabar atliekama gamtos kabinete. Čia jau žaliuoja pomidorų ir kitų augalų daigai.

Mus labai domina bandymai, kuriuos atliekame su augalais. Šią vasarą atliksime augalų kryžminimą, stebėsime vitamino B1 įtaką augalų augimui, įvairių trąšų poveikį ir t. t.

Visi domesnis darosi ir mūsų gyvasis kampelis. Auginame ežlūką, triušį, balandžius, žuvelyčius, sniegėną. Jų priežiūra mums telkia malonumą.

G. DAVAINYTĖ

Svėdasų vid. mokyklos jaunoji gamtininkė

TAUPOMŲJŲ KASŲ INDĖLIAI

Valstybinėse taupomosioms kasose laikomi indėliai sudaro stambų papildomą liaudies ūkio finansavimo šaltinį.

Taupomųjų kasų indėlininkai gali būti kiekvienas TSRS pilietis.

Pirmasis įnašas turi būti ne mažesnis kaip 5 rubliai. Taupomosioms kasoms patikėtų pinigų ir vertybių saugumas garantuotas įstatymu. Taupomosioms kasoms mokama už indėlius procentus, saugojimą paslaptį ir išduoda visą ar dalį indėlio indėlininkui pareikalavus.

Indėlių yra kelios rūšys. Naudingiausi ir patogiausi indėlininkams yra šie: iki pareikalavimo, termininiai ir išlošiamieji.

Daugiausia paplitę indėliai iki pareikalavimo. Šiai indėlių rūšiai mokama 2 procentai į metus.

Labai naudingi indėlininkams termininiai indėliai.

Termininius indėlius taupomosioms kasoms priima ne trumpesniai kaip šešių mėnesių terminui ir moka 3 procentus. Indėlininkas turi teisę termininį indėlį atsiimti ir nesuėjęs šešiams mėn., bet tuo atveju už indėlį išmokama tik 2 procentai. Taupomosioms kasoms priima ir išlošiamuosius indėlius, tai yra tokius, už kuriuos pajamos išmokamos laimėjimų pavidale. Išlošimo dydis apskaičiuojamas nuo bendro indėlio likučio, išgulėjusio taupomojoje kasoje ne mažiau kaip 6 mėnesius.

Per metus būna 2 laimėjimų tiražai.

Padedant į taupomąją kasą ne tik stambias, bet ir smulkias lėšas, galima sutaupti reikiamą sumą vertingesnių daiktų įsigijimui. Todėl, turėdami didesnę ar mažesnę pinigų sumą, saugokime juos taupomojoje kasoje? Laikydami savo lėšas taupomojoje kasoje, ne tik patys turėsite naudą, bet ir prisidėsite prie mūsų Tėvynės ekonominės galios stiprinimo.

Br. JASAITIS

Anykščių taupomosios kasos vedėjas

Daugelis Bulgarijos kooperatinių žemdirbystės ūkių nutarė įvykdyti žemės ūkio produktų gamybos penkmečio uždavinius per 3—4 metus. Smarkiai plečiamos kooperatyvų gyvulininkystės fermos.

Nuotraukoje: naujoje Blagoevgrado žemdirbystės kooperatinio ūkio gyvulininkystės fermoje. Čia dirba merginos, neseniai baigusios vidurinę mokyklą.

Bulgarijos telegramų agentūros nuotrauka

Užsienio reikalų ministrų Ženevos pasitarimo išvakarėse

Gegužės 11 d. Ženevoje turį pradedti TSRS, JAV, Anglijos ir Prancūzijos užsienio reikalų ministrų pasitarimas. Jo išvakarėse imperialistiniai Vakarų sluoksniai siekia atrinti tarptautinę padėtį, kad įvyksiančios derybos nebūtų sėkmingos. Amerikos politikai skuba apginkluoti branduoliniu ir raketiniu ginklu Europos šalis, kurios yra jų sąjungininkės Šiaurės Atlanto bloke. Neseniai jie sudarė susitarimą su Italijos vyriausybe dėl Amerikos raketų leidimo bazių įrengimo Italijos teritorijoje, o dabar ginkluoja atominiu ginklu revanšistinę Vakarų Vokietijos armiją. Ketinama įrengti Amerikos atomines bazines Turkijoje, Irane ir Graikijoje.

Visa tai didina tarptautinės padėties įtempimą. Užsienio šalių visuomenė smerkia imperialistų intrigas ir pažymi, kad labai svarbios yra neseniai Tarybų Sąjungos

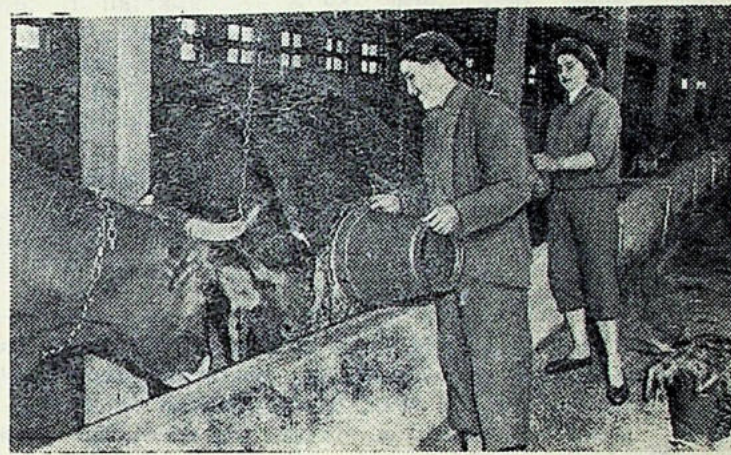
nusiųstos JAV ir Vakarų Vokietijos vyriausybės notos, demaskuojančios agresyvių Vakarų sluoksnių manevrus Rytų ir Vakarų derybų išvakarėse.

Tautos labai nerimauja dėl seką taip pat Vakarų diplomatijos manevrus branduolinio ginklo bandymų uždraudimo klausimu. Neseniai JAV prezidentas Eisenhoweris pasiūlė sustabdyti branduolinius sprogdimus tiksliai visai arti žemės paviršiaus, bet nedrausti jo daugiau kaip 50 kilometrų virš žemės ir po žeme. Bet toks pasiūlymas, kaip nurodoma Tarybų Sąjungos vyriausybės vadovo N. Chruščiovo laiške prezidentui Eisenhoweriui, neiš-

sprendžia uždavinio. Draugas N. Chruščiovas pabrėžia, kad būtina reikia uždrausti visų rūšių branduolinius sprogdimus.

Visų šalių ir tautų interesai reikalauja, kad būtų pasiektas Vakarų ir Rytų savitarpio supratimas, kuris užtikrintų taiką pribrendusių tarptautinių klausimų sprendimą. Tarybų Sąjunga tam doro viską, kas nuo jos priklauso, stengiasi, kad tarptautinė padėtis Ženevos derybų išvakarėse būtų palanki jų sėkmei. Tą patį turi daryti ir Vakarų valstybių vadovai. Jie pagaliau turi klausyti sveiko proto balso.

K. Bieliajevas

Su ugnimi nežaidžiama

Reikia atsiminti, kad gaisrai sudaro pavojų ne tik pastatams, bet ir pačių vaikų gyvybei. Kad užkurtas tam kelią, tėvai turi būti atsargūs, nepalikti vaikų be priežiūros, neleisti jiems žaisti su ugnimi.

Jokiu būdu negalima palikti vienu mažamečių vaikų namuose. Kilus gaisrui, vaikai gali žūti.

Atėjus šiltoms vasaros dienoms, vaikai mėgsta poilsiau-

ti miškuose. Tėvų ir auklėtojų pareiga įspėti juos, kad miške nekurtų laužų. Sukelti gaisrą miške galima labai greitai, o užgesinti nepaprastai sunku.

St. Grinevičius
Priešgaisrinės apsaugos inspektorius

MAŽA RŪPESTINGUMO

Anykščių plytų ir drenazo vamzdžių gamyklos komjaunimo ir profsąjunginė organizacijos leidžia slenčią laikraštį „Plytinis“.

kas“. Bet slenčią laikraštis išleisti labai retai, Paskutinis numeris išėjo prieš rinkimus, o sekančio dar nespėta išleisti. P. Juselis

Kodėl paskirstyme neturi būti lygiavos?

(Atkelta iš 3 psl.).

kiekio. Greta to, atsižvelgiama į kvalifikaciją, darbo sąlygas, jo sunkumą ir kt. Tik lygus darbas apmokamas vienodai.

Todėl mūsų sąlygomis socialistinis paskirstymo pagal darbą principas yra vienintelis protingas ir teisingas. Lygiava padarytų tai, kad blogas ir geras darbuotojas gautų vienodą užmokestį. Tai sumažintų žmonių suinteresuotumą geriau dirbti, kelti darbo našumą, gaminti daugiau produktų.

Griežta darbo normos ir jo apmokėjimo kontrolė — būtinybė gamybos vystymui ir lau-

dies gerovės kėlimo sąlyga esant socializmui. Esant paskirstymui pagal darbą, kyla darbo našumas ir darbuotojų kvalifikacija, tobulinama gamybos technika, žmonės pratinami dirbti sau ir visuomenei; susidaro sąlygos paversti darbą gyvybiniu žmogaus poreikiu. Kuo nuosekliau bus įgyvendinamas apmokėjimo pagal darbą principas, materialinio suinteresuotumo principas, tuo greičiau bus sudarytos sąlygos pereiti į komunistinę.

Būdinga, kad esant socializmui vis daugiau materialinių ir kultūrinių gėrybių paskirstoma visiems visuome-

nės nariams nepriklausomai nuo jų darbo kiekybės ir kokybės, tai yra, nemokamai. Tai — nemokamas mokslas ir gydymas, senelių ir invalidų aprūpinimas pensijomis, pašalpos didelėms šeimoms, nemokamas naudojimas klubais, bibliotekomis ir t. t. Valstybės išlaidos šioms tikslams ir toliau visą laiką didės. Artėjant mums į komunistinę, visuomenė vis labiau rūpinsis kiekvienu žmogumi.

Kyla klausimas: kada gi galima bus pereiti prie gėrybių paskirstymo pagal poreikius? Tur būt, neatsiras žmogaus, kuris nebūtų suinteresuotas tuo, kad šis paskirstymas būtų greičiau įgyvendintas. Bet tam tikslui, kaip nurodė TSKP XXI suvažiavi-

mas, reikia sukurti materialinių gėrybių gausumą ir išauklėti visuomenės narius taip, kad jie galėtų dirbti komunistiškai.

Ar toli tas laikas, kai bus galima visiškai patenkinti visų tarybinių žmonių gyvenimo poreikius? Atsakydamas į šį klausimą, draugas N. Chruščiovas pasakė suvažiavime: „Tai bus pasiekta ne iš karto, o žingsnis po žingsnio, ne vienu aktu, o nuosekliai, ruošiant materialines-gamybines sąlygas.“

Visiškai patenkinti tarybinių žmonių poreikius maistui, butams, drabužiams reikiama ir protingu mastu, tur būt, bus galima netolimoje ateityje.

F. PETRENKA

Griežčiausiai kovoti prieš chuliganizmą ir girtavimą

Chuliganizmas ir girtavimas yra benykstanti praeities liekana. Bet vis dar pasitaiko šios rūšies nusizengimų. Anykščių rajono liaudies teis- mas neseniai nubaudė 10 parų arešto A. Šiaučiulį ir 7 paroms V. Baltakį. Jie sumušė pil. Jovaišą.

Jaunuoliai V. Volkovas, Z. Lapinskas ir D. Lapinskas nubauti po 10—15 parų arešto už chuliganiškus veiksmus Mičiurino vardo

kolūkyje vykusiame jaunimo pasilinksminime. Ne vieną kartą buvo pastebėtas pasilinksminimuose triukšmaujant ir nubaustas Debeikių apylinkės gyventojas R. Ivanauskas.

Anykščių miesto gyventojas S. Kublickis net kelis kartus buvo baustas už smulkų chuliganizmą. Neseniai jis miesto arbatinėje sukėlė triukšmą, miesto sode užkabinėjo praeivius. Liaudies teismas nubaudė Kublickį 3

metams laisvės atėmimo.

Chuliganizmas dažniausia pasireiškia kaip girtavimo išdava. Todėl šiuo metu būtina ypač griežtai kovoti su girtavimu, naminės degtinės gamyba. Liaudies teismas už naminės degtinės gamybą neseniai nubaudė laisvės atėmimu piliečius A. Jakštonį ir V. Mikučionį.

Kovoti prieš chuliganizmą ir girtavimą turi visi gyventojai. Įmonėse ir kolūkiuose reikia sudaryti draugiškus teismus ir stiprinti jų darbą. Tarybinio gyvenimo sąlygomis, nuolat gerėjant darbo žmonių buičiai, nusikaltimų išnyks. Bet mes visi turime negailėti pastangų, kad kuo greičiau likviduotume šią baurią praeities liekaną.

E. KAMINSKAITE
Liaudies teisėja

Darbštus šoferis

Grįžęs iš Tarybinės Armijos, J. Leščius atėjo dirbti į M. Melnikaitės vardo kolūkį ir sėdo už automašinos valro.

Jau penktą metal jaunuolis valroja automašina. Geros priežiūros dėka automašina negenda, sutalpoma daug lėšų, skirtų remontui. Kolūklečiai gerbia darbštų šoferį.

F. Regardavičius
Redaktorius
Z. VALIAUSKAS